

ταὺς λέξεις
ἠερμηνουμέ
νας κίμικω

Τῶ μὲν ἔμ καλῶ Βωίνω, ὅς τινι ἔγραφε
ἀφορμῶ παρέχε σοι, πλείστη ὄση σὶ δ' αὐτὸν
εἰμ. σὲ δὲ, ὅση δύναμις, ἐγὼ πρόσσομαι τὸ
νῦν ἀνταμείψασθαι. ὁ γὰρ ἐμὸς υἱὸς ἀντεπιστέλ-
λη πρὸς σε. ἡ μὲν ἔμ μοι δι' Ὀχῆς, ἰδὲ ἔμ
τινι βιβλίω: ἐξ ἧς τούτας τὰς λέξεις ἐξε-
λέξω. ἴσως γὰρ ἄν σοι πάσαις διηκρινησά-
μιμ, καὶ ἀκριβέστερον ἠερμηνουμένην, ἐκ
τῶν προηγουμένων καὶ παρεπομένων συλλο-
γισάμενος. Νῦν ἔμ, ἔτε τινι βιβλίω οἶδα, ἣτις
ἐστὶν: καὶ ἀπλείστη λέξις ἀδιορθώτως, ὡς δὲ
κεῖ, καὶ δυσκρίτως, ἔχουσιν: καὶ ἐν αὐτῷ Βαρ-
βαρικά τε ἔσ' ἀλλόκοτοι διορθωμένοι. ἔμ μὲν,
ἀλλ', ὅση οἶόν τε μοι ἡ ἐκ τῶν παρόντων: τῆ σὺ
λογιότητι χαρίζομαι, αὐτὴς ἐξηγησάμενη
ὅση καὶ ἀνοήσασθαι ἠδ' ἰδέσθαι: καὶ τινι ἐξηγησά-
μενης προσέγραψα ἔρωσιν, φίλη κεφαλὴ
ἐμ γυνέσει, α, φ, τ, ἐπ', τῶ δ' ὅτι τῆς τῆ σὺ τῆ-
ρ ἡμῶν θεογονίας, τυανεψίων σ' ἰστὸν
μένε.

ὁ κατὰ πάντα σός, φραγκίσκος ὁ
πρὸς σέ.

Bono itaq, illi Bobino, qui tibi occasionē scri-
bendi dedit, maximam habeo gratiā. Tibi au-
tē, nunc pro virili parte mea satisfaciā. Filius
enim meus tibi rescribit. Optasē igitur, me vi-
dere librū: ē quo hasce Dictiones excerpseras.
Forsitan enim omnes, & quidē accuratius di-
lucidiusq, interpretatus essem: ex contextu i-
pso orationis, cōiectura de singulis ratiocinan-
do ducta. Nunc verò, nec liber ille, mihi notus
est & plurima illarū Dictionū, quemadmodū
videtur, mendis non carent: nec facile de ijs
iudicium est. Nonnullæ etiam, à Barbaris flu-
xissæ, et monstrosæ, videntur. Nihilō tamē mi-
nus, quantum pro præsentē facultate fieri po-
terat: gratificādi tibi studio, eas exposui, quos-
quos à me intelligi potuere: interpretationēq,
ad singulas ascripsi. Vale, charissime. Genewā,
anno Conservatoris nostri ē virgine natī CLO
LXX, die Octob. V I.

Vocabulo-
rum exposi-
tionem tibi
mitto.

Tibi addictissimus, Franciscus
Portus.

ΑΝΝΟΤΑΤΙΟ.

Accipi 16. Nouemb. hanc, & sequentem: adferente mihi Reutlinga Michaele Reutero studioso, à Martino Finckio, ibi Mercatore. Dicebat mihi biduo post D. Gerlachius: Ioannem Zygomalam sibi Constantinopoli dixisse: Franciscum Portum fuisse olim in Peloponneso suum Condiscipulum. Σε δὲ, ὅση) in concepto, quod mihi 1581. mense Septemb. Tiguro D. Ioan. Guill. Stuckius misit, sic scriptum à D. Franc. Porto fuit: Σε δὲ, ὅση δὲ νκαμῖς, γέγραμ, νοσώδης, ἀνταμείψ. τονῦν περᾶσομαι. Αδιορθώτως) In concepto: ἀδιορθωτοὶ καὶ ἀδιορθωτοί, διὰ τὴν γραφῆς πολλὰ καὶ ποικίλα σφάλματα.

Fr. Portus,
in Morea.

Ε. ΑΙΜΥΛΙΟΣ, Ο ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΟΡ-
ΤΙ Τῆς χερσὸς, ὡς ἐξέστῳ καὶ ἐλλογιμωτά-
τῳ ἀνδρὶ, Μαρτίνῳ τῷ Κρησίῳ, Φιλ-
τάτῳ καὶ τιμιωτάτῳ, εὖ
πράττειμ.

AE MYLIVS, FRANCISCI V.
Porti Cretensis F. Martino
Crusio, amico
suo, S.

ποινῶς γρά-
φει.

Πλείστη χαρὰ τινι με ψυχρῶ ἐπαλήρωσεν: ὅση
ταῖς ἀναγνῆς τὰς σε ἔπιστολάς, ἀνέλπιστον
καὶ παράδοξον ἀνδρὸς Φιλανθρωπίαν, καὶ
τὸ Φιλαμυλιόμην, σὺ φῶς οἶδα: Καί ποτε ἔ-
ποτε πρότερον ἐδόθη μοι, τινι ποσειδῶν σὺ ὅ-
ψιν δ' ἔγραψα: καὶ μὲν τοῖς ἀνδρὸς διὰ λέγεισθαι:
ὅμως ἐγὼ τινι σε φίλον, καινοξενίαν, καὶ φύ-
σιν, καὶ ἀλλήλους πάσαις ἀρεταῖς κεκοσμημένον,
θαυμάσας: ἠδὲ τὰς τῆς προκλήσεσι συγκατα-
τίθεσθαι: καὶ ἡμᾶς ἐν τοῖς σε φίλοις ἐναρμ-
μῆσθαι φιλοτιμῆσθαι. Περὶ σομαι κα-
γὰ ἀντιφιλεῖμ: καὶ χαρῶ ἐν τῷ τιμᾶν
αὐτῶν ποσὶ δόναι. Εκείνο δὲ μάλα ἡμᾶς
τέρει

Gaudio equidem perfusus est animus me-
us: quando, lectis tuis literis, insperatam præ-
terquæ opinionem meam, humanitatem viri,
studiumq, erga Aemylum, manifestè co-
gnoui. Quanquam autem antea mihi, ut te
viderem, tecumq, colloquerer, non conti-
git: tamen ego tuum amicitia cupidum ani-
mum, non tamquæ hospitalitatem, & virtutis
amorem, admiratus: libentissimè huc, quo me
promocas, descendo: meq, in numerum a-
micorum tuorum referri aueo. Studebo
& ego, te mutuo diligere: gratiamq, hono-
rando te, referre. Illud unum, vehementer
nobis

Iucūda mi-
hi fuit Epi-
stola tua.

Vole tuus
esse amicus

χάρεις: ἕως ἧς ἔπεμψας τὴν κρινῶν λέξεω
 ἐρμηνείας. Σοὶ ὦ φίλ' αἰμύλιε, φίλος ἔσομαι
 ἡματα πάντα. Καὶ τὸ μὲν, εἰς τὸ τῆς κρινῶ
 θεράπευσι: ὡς γινώσκεις, ἐμοὶ ἐπεπεφρασμένον. ἔτε
 ρον δ' αὖ, τόδε. Ἐρχονται πρὸς ὑμᾶς δύο ἄνθρωποι
 καὶ οἱ δ' εἰς (ὡς κρινῶν σκευασθέντες ὁρμώμενοι) κυ
 ρυλακῆς καὶ κυριανδρέας, Ἀργυροὶ: ἐπὶ σκευασ
 νισμῶν λυτρωσῶν αὐτῶν τε, καὶ αὐτῶν ἰδίων, ἐξ
 Ἀγαρηνῶν λυτρωσάντων. Οὗτοι ἐδήθησαν μὲν
 θεράπευσιν πρὸς τὰς αὐθεντίας ὑμῶν ἕως ἔαυ
 τῶν: ὅπερ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, οὐκ ἐἴασάν με αὐ
 τοῖς ἀρνήσειν. Εἴ τι ἔμ' ἀγαθὸν συμβαλεῖται,
 χωρὶς ὑμῶν τὸ δ' ἀπάνης, δυνάσθε: ποιήσετε,
 εὐοίδη ὅτι, ὡς χριστιανῶν καὶ ἑλλήνων ἀδελφῶν. Ο
 θεός, ἡ τῆς ἐλεῆς πηγὴ, μετ' ὑμῶν καὶ συγγενεῖ
 τέ μοι, ὑμᾶς ἔτι σκευάζει. Ἐγραψάμεθα νυκ
 τῆς, τῆς τῆς κρινῶν ἡμέρας ἐπιγινώσκεις,
 ἔτι τῆς σωτηρίας ἀφ' ἧς ἐπιβίβη: ὅπερ
 εἶπεν, ὑμῶν ἐκ τῆς κρινῶν ὀλογοῖτο.

οὐκ ἔστιν ἄργυ
 ροὶν ἕως ἧς
 ροὶν ἕως ἧς
 ροὶν ἕως ἧς

ago magnas: quod popularium vocum expo
 sitionem misisti Aemylio. Sed ero, dum vixero,
 semper amicus. De hoc, ita breuiter: temporis
 breuitate festinare cogente.

Aterum quiddam restat, breuiter & ipsum
 indicandum. Veniunt ad vos duo Græci, qui
 hanc Epistolam afferunt: ex insula sancta Ire
 na oriundi: quorum nomina sunt, Lucas &
 Andreas, Argvri. Hi stipem colligunt: qua
 se suosq; ab Agarcnis, quorum captiui sunt, re
 dimant. Rogarunt igitur me: ut aliquid ad
 vos, commendandorum sui causa scriberem
 quod pro Christiana charitate ipsis denegare
 non potui. Si itaque, aliquo duntaxat consilio
 (sumptui enim vestro parci volumus) eis a
 desse poteritis: non dubito, quin libenter, ut
 Christiani & Græci, facturi sitis. Dominus
 Deus, miserationum fons inexhaustus, vobis
 scum sit. Ignoscite verò mihi, molestiam sic ex
 hibenti. Tybinga, nocte, diem XXIII. Ianuarij
 insculta, anno communis salutis MD LXXI. quem annum Dominus feliciter vo
 bis euenire velit.

Argyrorū
 commea
 datio,

Ο τῆς αὐθεντίας ὑμῶν
 πρὸς ὑμᾶς θεράπων;

Μαρτίνος ὁ Κρυσίος.

Vestri studios.
 Martinus Crusius.

ANNOTATIO.

Die 16. Jun. huius anni, mihi D. Stuckius scripsit paucis diebus antè, D. Franc. Portum, hinc ad Dominū emi
 grasse: septuagesimo ætatis suæ anno: pleuritide intra quatuor dies consumptum: filio, paternæ uirtutis eruditio
 nisq; imitatore, relicto. Idem 3. Septemb. post, mihi significauit: in locum eius successum esse, Ioan. Baptistam
 Rolanum Italum: uirum doctiss. & literarū Græcarum peritissimum: qui cum antea minister Ecclesiæ esset: ali
 quoties uices docendi pro Fræcisce subierit. Filiū Aemylū, Lausannā ad profitendas literas Græcas euocatū esse.
 Natus aut fuit (ut posterius cognoui) Fræcisce Portus in Creta, patre Theophilo, die 22. Aug. 1511. Inde in Italiā
 circ. 16. annorum uenit: ac tandem Mutinensi ciuitate donatus est: ubi aliquot annos utiliter Græca docuit. Re
 gnante in Gallia Henrico, in eam per Genuā profectus, ibi publicam lectionē habuit. Rege mortuo, & Gallia
 turbata, Genuam circ. 1558. redijt: ibiq; ad docendum receptus, familiam eò ex Italia transferens, nonis Iunij
 1581. obiit.

Francisci
 Porti mori

Eius uita.

ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑ
 ΤΩ ΚΥΡΙΑΚΩ ΜΑΡΤΙΝΩ ΤΩ ΚΡΥΣΙΩ, ΕΜΩ
 ΔΕ ΠΟΘΕΙΝΩ, ΨΥΓΙΩΣ
 ΔΟΘΕΙΝ.

Επιβίβη.

DOCTOVIRO, MARTINO CRV
 sio, amico nostro Ty
 bingæ.

VII.
 Venetijs,

Quanquam malè valebam corpore: mo
 lestissimaq; febre aestuabam: quando tuam E
 pistolā accipi: amen facere non potui, quin eā
 sicut oportebat, perlegerem. Postquam autem
 Scriptoris nomen, studiumq; de Germania be
 ne merendi, sed & gratiam erga miseram
 Græciam mentem, inde cognoui: præterea er

D. Gabrie
 lis morbus

κρίνα γὰρ τὴν
 ἕως ἧς ἔπεμψας
 τὴν κρινῶν λέξεω
 ἐρμηνείας. Σοὶ ὦ
 φίλ' αἰμύλιε, φίλος
 ἔσομαι ἡματα
 πάντα. Καὶ τὸ μὲν,
 εἰς τὸ τῆς κρινῶ
 θεράπευσιν: ὡς
 γινώσκεις, ἐμοὶ
 ἐπεπεφρασμένον.
 ἔτερον δ' αὖ, τόδε.
 Ἐρχονται πρὸς
 ὑμᾶς δύο ἄνθρωποι
 καὶ οἱ δ' εἰς (ὡς
 κρινῶν σκευασθέν
 τες ὁρμώμενοι) κυ
 ρυλακῆς καὶ κυριαν
 δρέας, Ἀργυροὶ: ἐ
 πὶ σκευασνισμῶν
 λυτρωσῶν αὐτῶν
 τε, καὶ αὐτῶν ἰδι
 ῶν, ἐξ Ἀγαρηνῶν
 λυτρωσάντων. Οὗ
 τοι ἐδήθησαν μὲν
 θεράπευσιν πρὸς
 τὰς αὐθεντίας ὑμῶ
 ν ἕως ἔαυτῶν: ὅ
 περ ἡ χριστιανικὴ
 ἀγάπη, οὐκ ἐἴασάν
 με αὐτοῖς ἀρνήσειν.
 Εἴ τι ἔμ' ἀγαθὸν
 συμβαλεῖται, χω
 ρὶς ὑμῶν τὸ δ' ἀ
 πάνης, δυνάσθε: πο
 ιήσετε, εὐοίδη ὅτι,
 ὡς χριστιανῶν καὶ
 ἑλλήνων ἀδελφῶν.
 Ο θεός, ἡ τῆς ἐλε
 ῆς πηγὴ, μετ' ὑμῶ
 ν καὶ συγγενεῖτέ
 μοι, ὑμᾶς ἔτι σκε
 υάζει. Ἐγραψάμεθα
 νυκτῆς, τῆς τῆς κρι
 νῶν ἡμέρας ἐπιγι
 νώσκεις, ἔτι τῆς
 σωτηρίας ἀφ' ἧς
 ἐπιβίβη: ὅπερ εἶ
 πεν, ὑμῶν ἐκ τῆς
 κρινῶν ὀλογοῖτο.

GA
 τὸμ

τὸν κύριον ἡμῶν ἀγάπην, καὶ τὸν πλεόντων τῆς
πνευματικῆς γνώσεως, καὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀ-
γαθῶν διδασκασίμων φιλίαν ἐκφράσει τῆς νόστον· καὶ
ἐξ ὧν τῶν κατεχόντων με ἀπὸ πλεονεξίας ἀφαι-
ρήσῃ. Οὐδεὶς γὰρ πάντως, οἴκοι, τῶν ἰατρῶν, ἔ-
τις αὐτῶν ποτε ἐξιοχύση νοσοῦντα· ἀναζωοπυ-
ρήσῃ ψυχῆν, ὡς λόγος φησὶ· καὶ ταῦτα, ἵ-
μεσῶν καὶ χαρίτων ὄντων τρεφίμεν, καὶ πε-
ρὶ τούτων, ἀλλή.

ἰπικυφισ-
μός.

τῶν δυνά-
μων πλῆρω-
σις.

θεοσκία
αὐτῶν.

Περὶ τῶν μοι γεράφεις· τὰ μὲν ἤδη σοὶ δόξα
ἐδόξα· τὰ δὲ, σὺ θεῶν δόξα ἐλάμβανον. Εἰ δὲ γε
τὰ ἡμέτερα, πῶς ἐχθρῶν φέρομαι· μαθεῖν ἵσθαι μὲν,
ἡμᾶς, τῆ ἀληθείᾳ διδασκαλίᾳ ἐπιμένειν· καὶ
τῆς τῶν ἀγίων δόξα ἐλάμβανον· ἔτι δὲ ὅσοι· ἔτι
γε μὲν, τοῖς πρὸς εὐφροσύνην λέξεων, καὶ λόγων εἰς
ἀεὶ ἁγιοσύνης, ἐχθροὶ λαοῦ· πρὸς ἡμᾶς τε καὶ
ἀφαιρέσειν ὅσημέραι πρὸς ἀλλομοσίους. θείας
δὲ ναῦς, ἐν παντὶ τῆς ἐλαμπεροπέτης ἡμῶν
ἀρχῆς τῶν ἐνετῶν τόπων· ἔτι δὲ, ἐν ἀγκῶνι, καὶ
μεσῆρῃ τῆς σικελίης, καὶ μελίτη τῆ νήσου, κα-
θιερχόμενοι· καὶ τῶ σωτήρι χερσῶν, κατὰ τὰ πά-
τερα λατρεύοντες ἀκωλύτως. Οἷς ἐπέδωκε
καὶ ἐμμένειν διηγεκῶς, τὸ θεῖον ἐκλιπαρῆ-
μεν· ἕως αὐτῶν ὕδωρ ῥέει, λαμπρὰ τε σελήνη, καὶ
ἠέλιος· ἀνίων λάμπη.

ἱερὰ παρὰ
λατίνοις ἐλ-
λινικά.

χαριτισ-
μός.

Σὺ δὲ αὐτῶν ὑγιαίνει· καὶ σωῆ δὲ σαύτω, σὸ φῶς
γα ὄντι, καὶ σὸ δὲ ἀγαθῶν· ἡμῶν αἰὲ μνημονόωσι
τῶν ἐλκικρῶν ἀμα φιλάντων καὶ πῶθῆντων
σέ. Πρῶσειρήθωσάν μοι πάντες οἱ αὐτοὶ φι-
λέλληνες· ἐξ ὧν δὲ, ὁ σοφὸς τε καὶ κλεινὸς
σέφανος· ὁ Γερλάχιος. Σοὶ δὲ μεγίστας οἰ-
δαμὸν χαρίτας, μνημονόωντι καὶ τῶ ἡμε-
τέρῳ ἀπελῆς ὀνόματι· ἐν τῶ ἀαρμόσῳ σὸ
ποιήματα· Εὐετῶν, α φ π. ἀνθετηρῶν·
ζίσταμῶν.

ἰκέτης ὑμῶν, γαβριήλ, ἀνάξιτος· δεξιέπι-
σκοπος· φιλαδέφείας, καὶ ἐξαρχὸς
πατριαρχικός.

Αὐτὴ ἡ ἀπόκρισις, ἐγένετο πρὸς τὴν ἐπιστολὴν
νῆρ ἐπιστολῆν.

Ἡ. ΤΩ ΟΣΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΦΙΛΟΧΡΙ-
ΣΤΩ ΚΥΡΙΑ ΓΑΒΡΗΛΩ, ΔΕΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΦΙΛΑ-
ΔΕΛΦΕΙΑΣ, ΚΥΡΙΑ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑ ΓΩ,
ἐν Ενεταίς παννύ διάγοντι.
χαίρειν ἐν χριστῷ.

Ἐσιν ἐν τῇ λαμπεροπέτη τῶν Ενετῶν πόλει,
κατὰ τὸν νυνὶ ἡμερῶν, ὁ φιλαδέφείας μακροχρόνιος
καὶ ὁ οὐίσκηρος, ὅτι ἐπὶ τῆ ἰατρικῇ ἀσπιδά-
ζων.

ga Deum charitatem, & dona Spiritus, ami-
cam denique erga nos ipsos animi propensio-
nem: hac, inquam, ubi intellexi: allucamen-
tum quoddam morbi statim sensi: ac propemo-
dum a molestijs, me detinentibus, liberationē.
Nemo siquidem Medicorum, mea quidem o-
pinione, adeo refocillauerit agrotantis ani-
mum, ut amici sermo, praesertim a Musis non
alienet. De hoc, satis.

Allevatio.

Ad petiti-
ones satisfac-
tio.

Venio nunc ad ea, de quibus scribis. Ea ve-
ro partim nunc ad te mittimus: partim, si deus
permiserit, mittemus. Quod si de nostris rebus
scire cupis: scito, nos vere doctrinae affectato-
res esse: & horum, quae a sanctis Apostolis tra-
dita sunt: non autem illis assentiri: quorum o-
tium & studium in argutis Dictionum, ver-
bisque, in aera abeuntibus, consumitur: qui
quotidie aliquid doctrinae divinae addunt, aut
detrahunt. Tempa autem, in quibus sacra ob-
scantur, in omni loco illustrissimi huius Vene-
ti Imperij habemus. Praeterea, Ancona quoque,
& Messana Sicilia, & in insula Melita. Ibi
conservatori Christo, patrio ritu inservimus,
nemine prohibente. Quae ut continentem asse-
ctari, & in ijs manere, possimus: quoad aqua
fluxerit, Lunaque, & Sol luxerint: toto pectore
a Deo precamur.

Religio i-
pforum.

Templa
Graecorum
apud Lathi-
nos.

His in praesentia contentus, vale: tuisque li-
beralibus studijs feliciter adhere: & nostri,
qui sincera te charitate desiderioque prosequi-
mur, memoriā conserva. Salutē meo nomine
omnibus Graecis nominis amantibus dico: praecipue
sapienti & clarissimo viro, Stephano Gerla-
chio. Tibi quoque gratiam habemus, quod etiā
nostrum humile nomen in carmine tuo posui-
sti. Venetys, CIO IO LXXX. Nouemb. VII.
Vestri studiosiss. Gabriel, indignus Philadel-
phiae Archiepiscopus, Patriarchicus
Exarchus.

Salutatio.

Accepi 9. Decemb. 80. hanc Epistolam: quae Respon-
sum est ad proximē sequentem.

REVERENDO ET FIDELI DO-
MINO GABRIELO PHILADELPHIAE ARCHIEPI-
SCOPO, VENETIJS NUNC DEGENTI, DO-
MINO COLENDISSIMO.

VIII.

S. per Christum.

Vivit nunc in illustrissima Venetorum ur-
be, amicus mihi charus Hieronymus Viscer-
ius, medicinae studium persequens, iuvenis
X a vir-

ἐμαυτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ βίβασιν.

ἔγνωσα τὸν Γερλαχίον.

ἔστὶ γράφειν σοὶ ἐν τόλμῃ.

ὁ δὲ κύριος χριστός ἐστὶν οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ βίβασιν.

ἀποκριθῆναι.

καὶ τὰ τῆς ἀπρόσιτος γλώσσας βοήθει μοι.

ζωῆ, νέου ἀνάρετος καὶ ἀξίως. Οὗτος
 τος ἀναρχος ἐδηλωτοίησέ μοι: αὐτὸς ἐν
 ἀρχῇ τῆς οὐρανῶν καὶ φιλόσοφον Φιλα-
 δελφείας ἀρχιεπίσκοπον, κύριον Γαβριή-
 λου: αὐτὸς τὸ ὄνομα, ἔπειτα ἰδιοχείρως
 γραφῶν, ἐμοὶ ἐπέμψεν: πρᾶγμα τῷ ὄντι ἀσ-
 πάστον. Εὐθύς ἔμεις μνήμων γινώσκοντες,
 ἐδόξαμεν ἐμαυτῶν καὶ πρῶτον πῶς τὸ ἄνεμα ἐνω-
 πιδῆται: καὶ ἔγραψεν πρὸς τὸν ἀναπαύειν
 καὶ τιμῆν, Στέφανον τὸν γενεράχιον (τὸν
 πρὸ ἐτῶν μὲν ὀλίγων, ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ ἀφ-
 τρεῖψαντα: τὸ δὲ ἐν ἡμῶν ἔχον, ἐν τῇ παρῆναι τυ-
 βιγγικῇ ἀκαδημίᾳ, τὰ θεολογικὰ διδά-
 σκοντα) τὸ ἔργον ἀνεγχεῖν. Αὐτὸς δὲ ἔ-
 τῶν εἶπέ μοι, ὅτι ἔσθι οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο
 ὄμ' ἐγὼ τῇ ἡμετέρῃ ἐκείνῃ, τῆς ἀφ' ἧς ἔτῃς τῆ
 σωτῆρος, ἐδ' ὄμ' ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ, ἀρχιεπί-
 σκοπον Φιλαδελφείας, ἔπειτα τῶ ἀναγιωτά-
 τῃ, κύριον Ιερεμίου, χειροτονηθῆναι, ἐν τῷ τοῦ
 πατριαρχεῖου ἱερῶ. Ἐντεῦθεν ἐμοὶ, ὁσιώτατε
 κύριε καὶ ἀρχιεπίσκοπε Γαβριήλ, μείζον τι
 παρέστηκε. Ἐπειτα, τῆς τῆς οὐσιότητις ἀπὸ ἐλ-
 ληνι: ἐμὲ δ' ἐν ἄλλο (ἐν τῷ παρόντι γε) ἀλλ' ἐμ
 ἀσπασμόν: μετ' ὅσῃς ὀφείλω πρὸς τὴν σὴν
 ὀσιότητα αἰδέσθαι: ἔπειτα τῆς λίαν με φιλελλῶ-
 νας ἀναγκασιδείς: ὑφ' ἧς καὶ τῶ ἀναγιωτά-
 τῃ τῆς κωνσταντινῆς πόλεως, ταῖς ἀπολαύσειν
 ἐπιστῆ ἐνοχλεῖν ἐτόλμησα: καὶ φιλοσοφῶντα
 παρ' αὐτῆς τῆς ἀγιότητι, δι' ἀποκρίσει
 αὐτῶν, καὶ ἀναξίω ὡν, ἡμεῖς φθῶν. Ὁ δὲ κύριος
 χριστός, ὁ μόνος τῆς ἀνθρωπείας γένε-
 σωτῆρ, ἐφ' ᾧ μόνον πισποῖ ὅτις ἐσμὲν, τὴν ὀ-
 σιότητα σου ἀλογοῖ: πάντα, τὰ τῆς ψυχῆς
 καὶ τῶ σώματι αὐτῆς, σωσίοντα, διμηνῶς
 διδασκῶν: καὶ μετὰ τὰ τῆς δ' ἀναρχῆς, εἰς τὴν οὐ-
 λήγασαν ἀδαιμονίαν ἀναλαβοῖ. Ἀλλὰ Φι-
 λαδελφῶν πρὸς μετ', τιμώτατε! ἀξιώσατε
 με, τῆς οὐκ ἀξίον, ἀποκρίσεως προσσηῆς: εἰ-
 τε δυνάσασθαι τῶν τῶν καλῶν ἱερωνύμων
 σωσιενέγγκειν τι πρὸς τὸ: ὅπως ἐγὼ βι-
 βλία τινα ἐπὶ, τῶν ἐν τῇ κείνῃ καὶ δημῶδ' ἐι
 γραικῇ γλώττῃ γραφῶντων, λάβω: ἐξ ὧν
 αὐτῶν ἀπὸ τῶν μάθωμι: δέομαι, κύριε,
 μὴ βάρυνθῆναί σε, ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὸν, πρὸς ἀν-
 τρεῖσιν καὶ αὐτὸς ἐμοὶ ἀποκριθῆναι. Ἀχθόμεν, ἐ-
 πὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπρόσιτος λέξεων ἀποκρίσεως. Ὡς ἀναγ-
 κάζομαι, ὅτι ἐν ἀνδρωθῶ, σιωπερῶν ἱερῶν
 τῶν λέξεων ἱερῶν, ὡν ἔνοῶ: ἢ κατὰ
 ῥαῖς ἑλλῆνιστὶ λέξεσιν, ἢ λατίναις, γινώσκεις.
 Σπῆδάζω δ' ἐπ' αὐτῶν, ἐπειδὴ τὴν ἀναρχῆν
 καὶ κατὰ τὴν γλώτταν μετρίως πῶς ἐμα-
 θῶν: καὶ τῆς ἡμετέρας ἀκαδημίας διδάσκων: αὐ-
 τῆ

virtute præstans, bonorumq; virorum amore
 dignus. Is nuper me certior em fecit: istic hoc te
 pore versari sacratis. & pium Philadelphiæ
 Archiepiscopum, Dominum Gabrielum: eius-
 que nomen, manu ipsius in chartula scriptum
 mihi misit: quod sanè mihi pergratum fuit.
 Statim igitur præteriti temporis memoriã re-
 petens, videbar mihi id nominis antea quog;
 inaudisse. Curro ita ad chariss. & honorandũ
 Stephanum Gerlachium (qui paucis annis an-
 tẽ, Constantinopoli satis diu vixit: nunc autẽ
 in Academia hac Tybingica, S. Theologia
 Doctor est) ad ipsumq; de hoc refero. Conti-
 nuò is mihi, hic est, inquit, ille præstantissimus
 vir: quem ego XVIII. Julij, CIO CI LXXVII.
 vidi Constantinopoli, à S. Patriarcha, D. Hie-
 remia, in Patriarcheij Templo, Archiepiscop-
 um Philadelphiæ creari. Hoc audito, reueren-
 de Domine Archiepiscopo Gabriele: maior
 quedam reueren. Dignitati tuæ scribendi fi-
 ducia me incessit: si nihil aliud (hoc quidem te
 pore) at saltem salutem: cum ea, qua decet, re-
 uerentia: cogente me acerrimo verũ Græcarum
 studio: quo etiã impellẽte, Sanctissimo Constã-
 tinopoleos, præteritis annis molestus esse non
 dubitavi: qui tamen amantiissimè mihi, quã-
 nis indigno, non semel respondit.
 Dominus igitur Christus, unicus humani ge-
 neris conseruator, in quo solo nitimur, reuer.
 Dignitatem tuam gratia sua prosequatur: om-
 nia, tum animi, tum corporis, commoda, cle-
 mēter ei largiatur: & miserũs huius vite per-
 functam, in sedes beatas & aternas recipiat.
 Verũm, humanitatem erga me, reuerende Do-
 mine, declara: dignare me, quamuis immeri-
 tum, mihi responso. Quid si quid poteris o-
 ptimo nostro Hieronymo commodare ad il-
 lud: ut aliquid amplius ego librorũ vul-
 garis linguæ Græcæ nanciscari unde magis i-
 psam addiscam: oro, Domine, ne molestum sit,
 ei locum & modum comparandi indicare.
 Tunc ipse mihi cmet. Doleo, nullum tale Le-
 xicon extare. Vnde mihi necesse est, undecun-
 que possim, corrogare Dictionum me latentium
 interpretationes: quæ aut puris vocabulis
 Græcis, aut Latinis, reddantur. Omnino au-
 tem mihi studio est: quandoquidem veterem
 puram linguam mediocriter didici: eamq; in
 Academia nostra doceo: cum ea hodiernæ quo-
 que popularis aliquam cognitionem coniun-
 gere.
 Sed iam vale opera Christi, pie Domine:
 beni-

Cognovi, Dignit. tuã Venetijs esse.

Notus es D. Gerlachio.

Ideo, iustus sum D. tuæ scribere. Ergo Christus tibi bonignè facias

Responso me dignare

Et adiuuẽto ad vulgarem linguam Græcorum.

Vale

ἐν Διατελοί
ως.

τῆ σιωπῆν καὶ τῆς σήμερον, καὶ κοι-
νῆς, μετρίαν γνώσιν, ἀλλ' ἐρῶσο ἐν χοίρω
θεοφιλέσαστε: καὶ σύγνωθί μοι φιλανθρω-
πως, ἕτω πλὴν ὀσιότητα σὺ σκύλαντι. Διπ-
τυβίγγης: ἐν Αλαμανίας Βιρτεμπεργικῆ
χώρῃ πόλεως, τῆ ἰε Σεπτεβρίῃ: ἐτει τῆς πα-
γκόσμου σωτηρίας α φ π. Ἀσπάζετα πλὴν
ὀσιότητα σὺ ὀκαλῶς Γερλάχι.

Τῆς ὀσιότητος σὺ πρεσβυμος θεράπων
Μαρτῖν Κρίσι.

benignè mihi huius molestationis veniam
dans. Data Tybingæ, Virtembergicæ in Ale-
mannia Regionis oppido, die XV. Septemb.
anno communitatis salutis CIO IO LXXX.
Salutat etiam Dignitatem tuam bonus Ger-
lachius.

Reuer. Dignitatis tuæ studiosissimus,
Martinus Crusius.

ΑΝΝΟΤΑΤΙΟ.

Ad præcedentem D. Gabrieli Epistolam. Die 13. Octob. 80. mecum Tybingæ erat iuuenis doctus, Ioan-
nes Crælius Nagoltensis. Eius peregrinatio per septennium, hæc fuerat. Heidelbergæ, Spira, Austria, Roma,
Calabria, Sicilia, Melite, ora Zacynthi, Peloponnesi, et Euboeæ. Græciam autem cum quatuor armatissimis
Melitenis Equitibus iremibus prædandi causa egressis, quæsiuerat.

Ioan. Cræ-
lius, de Ga-
labria, Si-
cilia, & Me-
lite.

Dicebat in locis Calabriae littoralibus, adhuc habitare Græcos: et in oppidis ibi, linguæ Græcæ Ita-
licæq; usum esse. Abbatem Messanæ, Franciscum Maurolycum Syracusanum, Græcè descripsisse res Siculas:
quod opus latine conuersum sit ab Antonio Ferracuto. Maurolycum 1575. obiisse, excellentem Mathemati-
cum. Ferracutum, prope Messanam ex pago ortum, Protomedicum Messanæ esse, annos circiter 40. natum,
Græcè Latineq; perdoctum, Επαπέσαι τὰ ὑπὸ μαρτῖν τῷ κρησίῳ χραφόντα. Docere ex Euclide, hominem
Græcum Cbium, nomine patrem Ioannem. Græcos habere tria Tempia Messanæ. De Syracusis, tantum unam
partem restare, in Chersoneso: et Homotermona nominari, siue Naxos. In Sicilia et Melite, homines πο-
λυτελῶς αὐεστῖρι. Insulam, prope Maltam esse, nomine Gaudon, ital. Gozzo, lat. Gauisium: in qua linguæ sint,
ueneno resistentes. Esse linguas pietras dictas. De Gabriele Gerlachius præterea nobis indicauit: eum olim Pa-
tauij literis operam dedisse: deinde Sacerdotem Candia fuisse: et Philadelphiae archiepiscopum ordinatum
esse. Quia uero pauci, in talibus locis Christiani sint: Venetias se contulisse, ibiq; Græcæ Ecclesiæ inseruire.

De Gabrie-
lo Archie-
piscopo.

Hanc (inquit D. Hieronymus Viscerus, in suis tunc ad me literis) uix ante meum (Bononiam) discessum,
occupatissimus D. Archiepiscopus, ad te exarare potuit. Omnia rectissime referet: si aliquando te inuiserit,
Germaniam perlustraturus id quod breui faceret: si non penuria pecuniæ ipsum impediret. In Calabria et-
iam nunc Monasteria Græcorum sunt: Anconæ uero, Tempia duo. Pleriq; Græcorum, hodie nauæ sunt: pau-
ci uero, aut nulli, in his locis, nobiles. Ipsorum hic (Venetijs) Antistes, est ipse D. Gabriel: qui, ut audio, etiam
Venetum Senatuum ingreditur. Odysea Homeri, non est in uulgarem L. Græcam translata: sed tantummodo
Ilias. Pictura Athenarum, hic non uenditur: sed excusa fertur in Gallia. Dialectus libri πορτολαῖ (Nautis
portus, et interualla locorum, monstrans) Nautis solum familiaris est: ita ut ne à reuer. Archiepiscopo qui-
dem intelligatur. Historias Barbarogræcas extare aiunt: sed nondum in lucem emissas. Posthac, per Græcum,
Ioannem Chirurgum, literas ad reuerendum Antistitem dare poteris.

Hieron.
Viscerus,
de Italiae
Græcis.

Ἐπισημῶς ἐξ Ἰταλίας τῶ αὐτῶ Φιλαδέλ-
φείας: ἐξ Ενετιῶν πρὸς τὸν τῆς Κων-
σταντίνου πατριάρχου, θ. μαγμακτη-
ριῶν ἰσαμὲν, α φ ο η. ἔ-
γεψεν.

Locus ex Epistola eiusdem Philadelphiensis:
quam Venetijs ad D. Patriarcham By-
zantinum, IX. Septemb. CIO IO
LXXIX. scripsit.

ἢ αὐτῶ οὐκ-
τίνοι κατὰ
φασί.

Ἡμᾶς ἰδοῖτε, παναγιώτατε δέωστα Φίλοι
τίμως πως πρὸς τῆς τῶν ἐνετῶν πολυμνή-
τη ἀρχῆς πρὸς δεδευμένους: τῆς Δισεβῶς,
ἀμὰ δὲ καὶ αἰδοσίμως, τοῖς σοῖς ἐντυγα-
νέσης γεγράμμασι: καὶ τὸ διπλοφαινόμενον, αὐ-
κνωσὶ διανέσης. Οὐδ' αμῶς γὰρ τῶν ὄντων, ἕδ' αὐ-
μῶς ἐνεσίμῃ, ἀλλ' ἂν ἀρχῆν παύσαν τινα εὐρεῖν
τῶν αὐτῶ συμφορῶν: ὡς τῆ δ' ε, τὸ γ' ἐμὸν εἰ-
πέω.

Scito Sanctissime Domine, nos satis hono-
rificè à laudatissimo Venetorum Magistratu
acceptos esse: qui piè iuxta, ac reuerenter, li-
teras tuas legit: et, quod ijs continebatur, si-
ne mora perfecit. Profectò enim uerum hoc
est: apud nullum aliud Imperium, alicui ali-
quam à suis calamitatibus quietem contin-
gere: quàm apud hunc Principatum: ut inge-
nuè, quod sentio, ad S tuam fatear. Nulla
X 3 hic

πρωτοαναγιώτατε δέσποτα . εν η εδ' εμια
γίγνεται τα προς τω ημετερον θρησκείαν ανι-
χνουσις. Προς δε, και σιτηρεσιου εμμηνου, και
θαπει τοις παλαι Ναυπλοίοις τε η Ιπιδ' αυ-
ελοισ, μη αιτηντι μοι απ' ενεμερε.

Και εξ Ιπιδ' ολησιω Ανδ' ρονικος κββλις, ρα-
σολ' @ τε και κυβερνήτης της αδελφότη-
τ @ τ' ε αγίης γεωργίς των ρεαικωμ, ενε-
ηθεν α φ ο θ. οκτωβελια κβ'. εις τω
Κωνσταντινα απ' ες ελιν.

και αμει-
πι @ πε-
λιταία.

Εγραψε και αλλο ο οικουμενικος: πως οι α-
δελφοι τ' ε μεγαλη γεωργία, τ' ε εγραψαν
και τα ιβ φιλαδελ. ειας. και Ιουμάζω, πως
εγινε τοις του προαγμα: οπ' ε ημεις, οι αληθι-
νοι αδελφοι, τα εγραψαμεν εις τ' ε αγίης ε
φιλαδελφείας. και η πρωταγιότης τ' ε να
γραψη, πως ημεις ε εγραψαμεν. Εσκανδα
λιόθημει: και φαίνεται, πως καλλιον επ' ες ο
σε καποιου χοντρα θρωπων, και κοπελιων α-
τάκλωμει: οπ' ε εμ ηναι αδελφοι: ταρ ε.
κεινω οπ' ε εχουσι εδ' ω οι αφ' ες τε, και
οι αφ' ες τε, ο ανθρωπος, και Δι' εντήμη της
εκκλησίας. Εις ετο, το λειπ' επ' ες αλιόθη-
ημεν περιοςά. Ομως ο φιλαδελφείας, γνω-
ρισμ' ε ειναι απ' ολλης. και τ' ε οσω σε εις
την θεομ: οπ' ε αν ηθελε καμη τ' ε βότες απ' εσω
αιεγω ατός μη ηθελα κινηθη κατ' αυτα. μα
εσωντας, να ναι εδ' ω οι αφ' ες τε, και ημεις: να
βλεπωμεν, πως περνα τμημα και καλα:
ελοι τον εσεβόμεθα, και το αγαπομεν.

Πάλιν, τ' ε φιλαδελφείας: ω εξ ενετιωμ
τησ' ιανναρ. α φ π. τω πρωταγιωτά-
τω επεμψε.

βήτημα γα.
μικρο.

Νεανίσκ @ τις, επ' ε αετης ωμ: το των μο-
ναχων ενεδ' υσαν αυτων σχημα: οπερ εφερον,
εως οτ' ε δ' ωδεκα γεγονομ ετων αιμαλωπι-
θεις ε' ε κατ' εκεινον την κηρον, και αποβα-
λων το σχημα, και ελωθερωθεις, γυναικι συ-
ζωχθηναι βελεται. Αιταμεν εμ, ειγε απο-
κεματισι λαβειν ταυτην ε' υαται.

οπερ σημηνομ Δι' ε προσκυνητ' ε
σε γραμμαλ @.
Μαρτίνω τω κρηστω.

το σον
ρημα ε:
ασημω:

Ελλογμωτατε κυριε, μαρτίνε κρηστε:
† πας ημίας σε ρεαφας ελαβα: και εχαρι και
κατα πολλα πει τ' υγίαι σε. Ομοίως ελαβα
και τας άλλιας τ' ε δεχητω ισκόω η και εδ' ω-
και

hic inquisitio, nulla Religione, nostra impedi-
menta. Quinimo menstruum etiam salariū,
sicut Nauplijs & Epidaurijs olim, mihi nec
petenti assignatum.

Et ex Epistola: quam Andronicus Cublis,
Oeconomus & Procurator fraternitatis
ad S. Georgium Græcorum, Venetijs
XXIX. Octob. CIO IO LXXIX.
Constantinopolin misit.

Scriptit etiam aliud Occumenicus: ad se, ne-
scio quid, a fratribus magni Georgij, in Phi-
ladelphiesem scriptum esse. Id equidem mi-
ror, quomodo factum siticū nos, ueri nempe
fratres subscripserimus gratia Philadelphi-
ensis. Rescribat modo D. Patriarcha, quomo-
do eius sanctitati scripserimus. Offensum
videtur ipse, aliquibus crassis homini-
bus, aut petulantibus seruulis adolescentibus,
& omnino talibus, qui in collegio fratrum
non sunt, plus fidei habuisse: quam illis, qui a
Dominis & Proceribus hic, boni uiri, & Ec-
clesia ornamenta, habentur. Non igitur pa-
rum res offendit nos. At nota est Philadel-
phiensis inculcata vita omnibus. Iuro ego
tibi per Deum: si quid ab illo indecorè factū
esset: me ipsum in illum insurrecturum fuis-
se. Nunc, cum ita sese res habeat: ut hic sint
Principes, & nos: cumq; uideamus, quam
bene & honestè sese gerat: omnes eum vene-
ramur, ipsumq; diligimus.

Vita Inno-
cens.

Iterum ex Epistola Philadelphiensis: Vene-
tijs XIII Ianuar. CIO IO LXXX. ad
Sanctissimum missa.

Puer quidā, cū septem esset annorum: ha-
bitu monastico amictus fuit. Eum usq; ad
duodecimum aetatis annum gestauit. Quo
tempore, cū captiuus in aliorum potestate
incidisset: habitūq; amisso, liber tandem fa-
ctus esset: cōiugij uinculis se astringere uult.
Quarimus ergo, num id circa crimen condē-
nationemq; ei facere liceat. Significa nobis re-
uerendo Rescripto tuo.

Quæstio
matrimo-
nialis.

Martino Crusio, Tybingæ Græco-
latino Professore.

IX.

Reddita mihi sunt, Martine Crusi, literæ
tuæ: q̄ me lætitia affecerūt, quòd te rectè ua-
lere significant. Accepi etiam alteras ad Ar-
chiepiscopum spectantes: easq; ei reddi-
di.

Literas tuas
accepi.

καὶ αὐτὸς αὐτῷ, ὁ ὀπίσθιος ἤθελε δῶκε ἀπό-
 κρισίμ τῆς ἀφεντίας σε μεταχαρῶς: μὰ δια-
 τήτων, καὶ εἶναι, πολλὰ ἐμποδισμῶν: δ' ἰο-
 τις θέλει νὰ μισέψῃ: δ' ἐμ σε εἰδ' αὖτε ἀπό-
 κρισίμ: ὁποῖος μισθεὶ σήμερον, ἢ αὐριον.
 (Μὰ, ὅταν δῶσῃ ὁ θεός, καὶ γυρίσῃ (τὸ ὀπίσθιον
 εἶναι ὀγλύγορον) θέλει κάμει τὰ, εἰ τὴ ὀρίσῃς.
 Καὶ ἔχει τι μεγάλην πικρίαν: ἔσονται, νὰ εἶναι
 ἐμποδισμῶς: καὶ δ' ἐμ δῶσα, νὰ κάμῃ τὸ
 χρέος τὰ, πρὸς τὴν ἀφεντίαν σε. Δὲ τὰ τὸ
 παρεκάλεισ πολλὰ: νὰ τὰ συμπαθῆσῃς δια-
 τῶρα. Εγὼ ἤμην πάντοτε εἰς τὴν ὀρίσῃ σου:
 καὶ πικράνομαι, πῶς δ' ἐμ δῶσα, τὰ ὄσα βί-
 βλία ἐπιθυμῶς: καθὼς τὸ ἔξωρεῖς ὁ κύριος
 ὁ ἱερώνυμος. Ομοίως ἀποδῶ, ἐμ πρὸς σε, τὰ
 ὅσα θέλω δῶρε: θέλω τὰ εἶλη μεταχα-
 ρῶς καὶ τὸ δῶσά μου δῶρε. Ζέμει καὶ θέλω ἦσαι
 πάντοτε εἰσὶμος: νὰ πληρώω τὸ δέλημα
 καλὸν τῆς αὐθεντίας σε: ἔτι ἕτερον καὶ πολλὰ
 τὰ ἔτη σε εἰς Ἐνεπίω, ἐφ' ἠν θ. Ἰαν. θ.
 Ὁ σὸς κατὰ πάντα: ἰωαννης ὁ ἰατρὸς, ὁ
 ἐκ τῆς πελοποννησιακῆς ἐπιδαύρου.

ὁ γαβριὴλ
 ἀπὸ πηλεί-
 ντας.

di. Voluit hic dare responsum tibi libenter:
 sed quia & erat, & est, multis rebus impedi-
 tus: propterea quod profectio nē parat: respo-
 sum non dedit: qui proficiscitur aut hodie,
 aut cras. Sed, ubi dederit Deus, ut redeat
 (id quod citius fiet) facies, quicquid volueris.
 Dolet ei magnopere, impeditum esse: nec pos-
 se tibi prestare officium suum. Itaq, me mul-
 tis adhortatus est: te rogē, ut sibi hoc tempore
 ignoscas. Ad me quod attinet: semper ad mā-
 datum tuum paratus sum: ac doleo, me non
 invenire libros quos petis: sicut D. Hierony-
 mus scit. Attamen, quicquid ab hoc tempore
 deinceps reperero: libenti animo tibi mittā.
 Quicquid demq, fieri poterit, iniunge mihi:
 semper ero paratus, morem tuæ bonæ volun-
 tati gerere. Præterea nihil. Bene igitur
 vale. Data Venetijs, anno CIO IQ
 LXXXI. die Junij IX.

Gabriel
 nunc non
 potuit re-
 spondere.

Respondit
 rus post
 hac,

Sum ego ti-
 bi inserui-
 re paratus.

Tuus ad omnia, Ioannes Medicus, ἐ Πε-
 λοποννησο Epidaurius.

ΑΝΝΟΤΑΤΙΟ.

Rescripseram D. Gabrielo, τῆ νύμνιαι τῷ τὸ α φ πα, ἐτ' εἰσφίροισ' ἰωνάρις: cuius Epistole, præcipue sen-
 tentiæ erant paucis hæc: ἀ, πῶ ἐπιστολίω σε, τῆ θ. ποσειδιῶν δ' ἐξ' ἀμῶν, μεθ' ὅσων ἰδιονῶς δ' οὐκ εἶναι ἀνέγνω. β.
 τὰς λέξεις, ἀς πέμπω, δηλώσεις ὅσας, ἐρμηνεύεις μοι ἑλληνισί, ἢ λατινισί, ἢ ἰταλικῶς, ἢ κελτικῶς. Δῶσ' μοι δ' ἂν
 ὄρ' αὐ ἀπακτιβῶ. ἔχω γὰρ μετὰ χεῖρας ἐγγράφῶν τινῶν, πολιτικῶν καὶ ἱκλισηστικῶν πραγμάτων, τῶν γε-
 νῶν: ἀφ' ὧν καὶ ἄλλοι κωνσταντίνου, ὑπὸ τῆς ἀγαρηνῆς ἐγένετο: καὶ ποιήσας ἰδιόθεν, τῆ κοινῆ γλώσσῃ γυγραμ-
 μένας. Ταύτας νυνὶ εἰς τὴν λατινίδα φωνίω μεταβάλλω: βυλόμεν' τὸ, τι γενομένων ἰσχυρῶν, καὶ τῶν λατινιδῶν με-
 τὰ βυλλῶν: ἀλλ' ἄλλοι ἀντιπρόσωπα ἐν τῷ παρρησιάζεσθαι: δῶ τι, τῆς τῆ γερμανῆς, καὶ τῆς γενομένης, εἰς με-
 ζον γένωσιν καὶ φιλικῶν ἀλλόθων καθιστάει. γ. ἀλλὰς τῶν γενομένων ἀγαθῶς, ἐμοὶ γνωστῶς ποιήσας, τὰ αὐτῶν ἀνά-
 ματα σημαίνω. δ. πῶ ταύτη ἐγγλεθῆσθαι ἐπιστολίω, παραπαλῶ, τῶν πρὸς Μαργυνίω ὄρων ὅν κρήτην ἴδω ἀ-
 πῶ διαπέμψαι. ὁ φιλοῦ κύριος γερλάχιος, ἀδελμῶνος ἀντασάβειτά σε τῶν ὀσιότητα. Epistole ad Emma-
 nuilem Margunium sententiæ sunt. α. πῶς προσφωνήσω τῶν καλῶν καὶ τιμῶν κυρίω μαργυνίω: ὅν οἶδα. Μόνον
 ἐπίσημα τι καλὸν αὐτῷ, πρὸ ἐξ' ἐπὶ εἶδον ὅτι ἐν παρρησίω ἀντήνορος δ' αἰτέριβι: νῦν δέ, ἐν τῆ κρήτη νῆ-
 σῳ ἐστὶ β. ἀξίωσ' με καὶ ἐν τῆς σου ἀγάπης: ὡς φραγίσιος ὁ πόρτος, ὁ ἐμοιθῆς σοι, καὶ ὁ κύριος γαβριὴλ, καὶ οἱ
 πρὸς τῶν ὄν κωνσταντίνου πόλι παρρησιάζεσθαι. φιλέλλω γὰρ, ἐγὼ, γ. πῶ ποιοὶς ἐμοὶ τι, πρὸς δ' ἐν τῶν ὀσιότητων, ἀ-
 πὸ τῆς διμῶσθαι γλώσσῃς. δ. σὺ γινώσκεις, καὶ τὰ μακρότατα ἐν τῆς ὀσιότητων κατ' ἄσπονται.

Argumen-
 tum respo-
 si ad D. Ga-
 brielum.

Argumen-
 tum episto-
 læ Emma-
 nuel. Mar-
 gunium
 Cretensē

Ioanni huic, Calend. Ianuar. huius 81. anni, Latīnam etiā linguam intelligenti, latīnē scripseram, bis
 præcipuē sententijs.

1. Trade, D. Gabrielo, adiunctas literas.
2. illius vicissim literas, certo modo ad me dirige.
3. Rescribe mihi κοινή γλώσση.
4. etiā aliquid historicūm eiu linguae mitte, precium certō recce-
 pturū. φιλέλλωσ' αὐτῶ καὶ ἐγὼ γ.

Argumen-
 tum episto-
 læ ad Ioan-
 nem Chi-
 rurgum.

Liber hoc loco subiicere sequentia, ex literis Domini Solomonis Schiuncikeri: quas ad me ex Aegypto
 scripsit. Accepimus autem ἐ Constantinopoli, tum alijs, 9. Septemb. ἢ 5 8 ἢ. quo tempore has Epistolas
 conscribebam.

Gottes gnad vnnid barmhertzigkeit/voran. E. G. B. Preceptor: wiewol die vngeligen-
 heit/seer groß: hab ich dannoch dises wöllen schreiben. Die weil ich mit ic fürgenomien
 (nach dem ein anderer Legatus/gen Constantinopel succedieri) Hierosolymem vnnid Sinai
 zubesichtigen: bin ich 3. Martij von Constantinopel abgeschafft. Hab Troiam in irem situ mit
 fleiß abgerissen: insulas Cyclades: nebcnt Chio/fürgeschafft: neben Samo/ ein vnseglliche for-
 tinam gehabt/das mir ein brett zwischen vns/vnnid dem tod/war. Den 11. Martij/zu Rhos-
 do angelendt/ist ein adeliche wolgebawote statt von Juden vnd Threken bewohnt: darinn/
 wenig Christen: aber auff den dorffern/in grosser anzahl (sic in literis ad D. Gerlachū) vnd dar-
 nach

Summa li-
 terum So-
 lomonis
 Schuncic-
 kerī, ex Ae-
 gypto.
 Troia.
 Samus.
 Rhodis,
 nach

E. Γ. Δ. Ε. Π. Ι. Ι.
 IQANNINA 2008

nach den 20. Mart. gen Alexandria kommen. Hab ich kein solch zerstört ort in der Türckey
 funden. Nach dem Herrn Patriarchen gefragt: welcher der zeyt/in Cairo sich auffhelt. Den
 Alexandria 28. Mart. von dannen gescheiden/nach Rosetta/ oder Kaschidi: welche bei 2. stadia von A-
 Rosetta. lexdria ligt: ein fein klein/lustig/wolerbauwts/ stettlin. Ligt am Nil/3. tag: eis ober Cairo
 Cairum. dahinn wir ietzt nit künden künmen/wegen peste: welche manchen tag sechs / oder acht taus
 Hierosoly- sent Personen/frist/müssen also stracks auff Japho schiffen. Volgents/nach Jerusalem zu
 ma. land. Hoff/innerhalb 6. tagen da zuseyn. Volgents/durch Syriam / auß Damasco vnnnd Tri
 Sinai. wüst stahn/von den streifenden Arabiern geblindert: die inwoher/ vertriben. Hoff aber/
 Nomina au. i gemelte zeit wider ein zugang) Alle ding in Aegypto/ teur. Wir haben ein Moren all
 horum pe- hic zu einem Dolmetschen angehömmen: geben im teglich 4 Merdin / welches ist 6. asper.
 regranantiu Datum in eil auff dem schiff Nil/ bei Rosetta / in Aegypto/ den 10. April. anno 1581.
 Socius ipse est in hac peregrinatione, D. Bernhardini, liberi Baronis de Herberstein: & D. Adami à Schli-
 De inf. Me- ben(ex Brandenburg. Elestoratu) & D. Vuolgangi Pachelbelij(ex Silesia) uirorum clarorū & experientium.
 lre, seu Redijt postea Tybingan X. Nouemb. eiusdem anni: Cairo & Synai non uisis.
 Malta. Quoniam Gabriel, ὁ φιλολογίας, supra mentionem fecit inf. Melitæ: ibi quoq; Græcis Ecclesiam esse: re-
 Hiemes ibi feram hic εὐρυδοκίας ταῖς quæ præstans iuuenis, Ioannes kynig, ornâtissimi uiri, M. Ioannes kynigi apud inclytâ
 Oppida 4. Tybing. Academia Syndici, filius, Calendis Iul. hoc 81. anno, mihi de illa insula, & sua in illis locis (εὐρυδοκίας
 1. Valeta, ci- yno, uery) peregrinatione, humaniter populari nostra lingua indicauit.
 uitas noua 2. Burgum. Et si sanè nulla, ea byems appellari potest: nisi à Decembri, in Ianuarium usq; Mari enim tempestatibus a-
 gitator: ualde magni & frigidi existunt uenti. Nemo autem unquam ibi niuem uidit. Planè lapidosa insula
 3. S. Michaeli s. est: circuitu, LX. Italic. milliariūm. Oppida inibi, quatuor: pagi autem, LX. Præcipue ciuitatis conditor,
 Templum Græcorum noua uocatur. Sita est in monte saxoso, inter duos portus: ante se uerò, in extremo promontorij, arcem S. El-
 4. ciuitas uetus mi habet. Alteri oppido, Burgo nomen est: ualde munitum, & ipsum inter duos portus, in saxoso monte:
 in cuspide habens castellum, Valetam uersus, mari cinctum. Huic S. Angelo nomen est. Tertium oppidum &
 Templum S. Pauli. Vbiq; ibi, Maurorum lingua est. Non procul inde Templum, nomine S. Pauli: specum habens, in quo hic
 Lingue Apostolus habitasse & docuisse fertur. Multos inde lapides excidunt peregrini, instar Cretæ albos: qui fa-
 5. Earum ali- cere contra uenena, & serpentum morsus, dicuntur. Inueniuntur etiam in petris & lapicidinis, lingue la-
 quæ ipse pideæ, serpentum figuram habentes. Sed & alij longi lapides, petris innati, figura serpentum: cum perhibe-
 mibi dona tur, D. Paulum, à serpente morsum, omnes huius insulæ serpentes, anathemate in lapides mutasse. Reperiun-
 uit. tur ibi quoque multi uiui serpentes & scorpiones, sed ueneno carentes. Audiui tamen, scorpiones inde a-
 Serpentes. liò exportatos, uenenatos fieri. Nò longè à ueteris ciuitatis tergo, parua insula est, nomine Camón: & inde re-
 Insulæ, Ca- motior, altera parua, nomine Gosa: quæ ambæ, ordinis Equitum sunt. Gosa, oppidum eiusdem nominis in mō
 mōn & Go- te habet: ubi singulis biennijs unus Equitum, Gubernator est. Nullus ibi pagus, sed multæ uillæ dispersæ. A-
 fa. bundat ouibus, satis fertilis.
 Lampadosa Anno 1580. in Quadragesima, 4. triremibus Melita egressi sumus: Affricam (Barbariam uocant) præde
 Donaria tē causa pctituri. Inter nauigandum attigimus inf. Lampadosam: ab hominibus desertam, exiguo portu, uetusto
 pli. & collapso castello. Paruū Templum ibi in niontis specu est, diuisum bifariam. Altera eius pars, S. Maria de
 Nauigatio in Africam. Lampadosa uocatur. Qui eò Christiani, suis piraticis myoparonibus adueniunt: in ea offerunt nummos, ue-
 stes, panem, puluerem tormentarium, globos & alia: de quibus Turcæ nihil auferunt.
 Huiusmodi anathemata, à Melitenfibus triremibus Drepanum Siciliae deferuntur, in Xenodocheium, nomi-
 ne Annunciata: & magni æstimantur. Eodem modo, in altera templi parte, à Turcis oblationes fiunt. Aiunt,
 Et & in Si- qui non offerat, aut aliquid oblatis auferat, nec restituat: non posse ex insula abire. Noctes ibi, spectris tumultu-
 ciliam. tuose. Quarto die post, tēpestatibus sedatis, inde Africā uersus cōtendimus: magnāq; nauim, oleo & dacty-
 uspatroy lis onustam, cum Mauris amplius triginta, cepimus: & sic Meliten reuersi sumus. Deinde, mense Martio iteris
 S. Iohannis- Africam petētes, nullam prædam nacti sumus.
 brot. Tantum urbem Africam uidimus, prorsus euersam: regionemq; circumcirca desertam. Tunc Me-
 liten repetiimus. Anno 81. Mart. 11. in Siciliae locum, nomine Magasinum, delatus sum. Ibi multum
 filique,

Turcogræciæ Liber VIII. 529

filique, seu Ceratij (carubã nominant) nascitur. Inde pedestri itinere Syracusas petij, per miliaria Ital. amplius triginta: transitis pluribus campis, in quibus copia Roris marini prouenit: nulli autem pagi, nullum hospitium. Itaq; fame & siti pressi fuimus. Syracusarum aspectus, peruetustus apparet. Propemodum tota, in mari, cum amplissimo portu. Extra illas, multæ antiquitates, & magnæ columnæ e marmore: quarum multæ, ad munitiones conferuntur. Foris etiam templum S. Lucie est: unde subterraneus meatus, seu cuniculus, XXXX. miliarium Ital. ad oppidum Catanam usq;. Magna copia uini optimi, etiam apiani, apud Syracusas nascitur, nec non saccari. Vini precium, iustum: cibariorum uero caritas, maior. Inter Syracusas & Messanam, mons Gibellus est: olim igniuomus, & nunc etiam fumum magnum emittens. Valde magnus, hyeme & estate niuosus: nunc ad medium usq; cliuum descendente. Messana, magna & opulenta, negotiationisq; omnis generis plena, urbs est: in qua, multi Græci. Maximus, ibi portus: rerum omnium copia, & uilitas. Martij 25. ad oppidum Calabriae Paniam appuli, tempore Paschatis. Est autem Calabria, regio alta, montosa, periculosa: sanè fertilis, si coleretur. Incole, mali, furaces, & rapaces. Inde Neapolim nauigans, duos ingentes in mari uidi montes, strumulum & Vulcanum: intra quos, magnus, tanquã domus corruentis, fragor: qui ad 20. Ital. miliaria auditur. Eo tristantur Nautæ Itali, Græci, & Melitenses: tanquam futura tempestatis signis. Noctu, fumum maximum, & ignis flammæ, nec non lapides, eructant, per aliquantula temporis interualla. Interdum, ignis non facillè uideri potest. Die quarto April. Neapolim perueni, urbem amplissimam & celeberrimam: extra quã, multæ res uisæ dignæ sunt. Vt, prope suburbium, mons magnus, amœnissimus, fructuosissimus, multis palatijs ornatus, nomine Possilibo. is, permeabilis est: Virgilijsq; Portæ arte perforatus dicitur: cuius sepulchrum, in meatus huius parte anteriore superius est. Patet idem meatus, in latitudinem duorum curruum, unã transeuntium: in longitudinem uero, unius circ. Ital. miliarij. Aliquantum tenebrosior: licet supernè, ex utroq; laterè, altos prospectus habeat. Inde Puteolos & Baias, sinistram uersus declinãdo, uenitur: ubi, multæ res antiquæ uisuntur. Sed, ante quam Puteolos uenias: lacus Dagianus ad dextram est. Ibi ciuitas olim sita, postea submersa: paucis extantibus donibus, ubi plurima laconica sunt, uix ferenda caliditate naturali. Eo, mense Maio magnus hominum, è longinquis etiã locis, conuentus, sudandi causa. Curantur à paralyti, & alijs uarijs noxis. Propter eũ lacum, foramen quoddã trium circiter passuum est, rectã pergendo, non sub terram. In quod canis coniectus, aut aliud animal, moritur, nec reuiuiscit. Sed si inde eximatur, & in lacum conijciatur: uitam & sanitatem recipit. Ipse huius rei experimētum cepi. Inde pergendo, si montem quendã superes: alterum eius latus, igne, fumo, & bulliente ad duas spithamas supra terram aqua, plenum est. Plurima foramina, sonitus ingentes & terrifici. Fumus is, contra multos morbos utilis: Itaq; mense Maio & Augusto, Diuitum, & aliorum multorum, eò concursus. Sedentes in fumo, curantur à scabie, ulceribus, surditate, & alijs internis malis. Ex eo loco sulfureus paratur. Inde Puteolos uersus, ad dextram, uetus ædificium: ubi Virgilius Scholam habuisse fertur. Ab eo loco, Baias tendenti, magnus accurrat mons: quem forma est, ante 40. circiter annos, 24. horis creuisse. Ideo, monte nouo appellatus. Viuunt adhuc qui meminerunt, ibi antea planitiem fuisse. Sequitur uetustum templum ethnicum: & deinde lacus Auer-nus: ad cuius sinistram, mons: in quo, specus ad unum circ. Ital. milliãre excisus: ubi complura cubicula, medio-criter calida: ut in quibusdam sudare possis. Ibi Sibylla habitatio fuisse dicitur. Deinde ad sinistram, Baias uersus, in monte fornix: unde scale, sursum in montem ducentes. Ibi, duo longissimi meatus: quorum unus, frigidus: alter calidus. In calido, si lumen erectè portes, uapore extinguitur. Ideo demissè portatur. In recessu eius, equus marmoreus. Postea, Baias uersus pergens, templum Dianæ inuenis: ad dextram uero; templum Neronis Imp. *Ἰωνίου καὶ κερκεῖας ἀνεπίδωλον ἀνεπίδωλον*. A Baijs pergendo, reperiuntur in subterraneo ædificio, centum capere cel-læ: ex quarum aliã in aliam transitur. Omnes, tam albæ & pulchræ: quàm, si nouæ essent. Sed ut de Puteolis etiam, aliquid dicam: est id paruũ oppidum, 8. Ital. miliaribus à Neapoli, ad mare, in saxo, sed amœno loco: Ibi, multa antiqua: præsertim, quod inde Baias usq;, pons 4. miliarium fuit (cuius adhuc aliquot conspiciuntur fornices) Cæs. Caligulæ, ut fertur, fabricatore: quem etiam, loco arenae, scobe aureæ, ludorum equestrium causa constrauisse, dicitur. Ludis autem finitis: arte fecisse, ut partibus pontis ruptis, multa spectatorum millia in mare deciderint, & perierint. Voluisse hoc modo, sui memoriam ad posteritatem celebrari. Etiam nunc arena aurifera in mari ibi reperitur: quam uidi, in carinis ligneis lauari, & sic aurum parari. Hæc, hæcenus. Addidit postea idem Kynigius, Melitæ esse, Equites amplius mille: plerosque, Gallos: alios, Hispanos & Italos: Germanos uero, non ultra decem. Meliten plus CCC. miliaribus Tybinga abesse.

Syracusæ.

Aetna M. Messana, hodie Messina.

In Calabria aduentus.

Montes ta multuosi. Neapolis.

M. Pauli ypus, peruius.

Lacus Dagianus. Schuucifbaeder.

Foramen sulfuris mons.

Fumus salubris.

Virgilijs schola.

Mons nouus.

Lacus Auer-nus.

Specus Sibyllæ.

Duo foramina montis.

Baias.

Puteoli.

Pons Imp. Caligulæ.

Equites Melitenses.

EX

EX THOMAE FAZELLI DE RE-
bus Siculis Decad. 1. lib. 1. cap. 1.

Melita ins. P. M. 60. ambitur: tota fermè plana est, sed saxosa, & uentis exposita. Plures, eosq; tutissimos, habet portus. Tota frumenti, lini, leuconij (γυφαλάς, tomenti) & cymini fecunditate, celebris. Paruulos canes, sub albos, & pilis longioribus, ad hominum delicias gignit. Olim Iunonis templum, ad Promontorium Orientis, non longè ab urbe erat: cuius Tēpli in hæc usq; tempora non aspernandæ permanent reliquæ. Nomismata aenea passim ibi reperiuntur: ex una parte, his Græcis literis Λ Ε Λ Ι Τ Ε Ω Ν, circumformatam remi latitudinem, ex altera Iunonis effigiem, exprimentia. Alterum templum Herculi sacrum, ad meridiem erat: cuius etiam adhuc monumenta, admiratione dignissima, supersunt. Melite primò Pacto Regi, opibus, & hospitij fœdere cum Didone, celebri, atq; exinde Carthaginensibus, paruit. Cuius rei testes sunt lapideæ columnæ, passim obuiæ: uetustis Carthaginensium characteribus, ab Hebræis non dissimilibus, insculptæ. Post eodem, quo Sicilia, tempore, ad Romanos defecit. Deinde in Saracenorum potestatem redacta, rursus cum ins. Gaulo (uulgo Gozzo) à Rogerio Normanno, Siciliae comite, anno 1090. recepta fuit: paruitq; deinceps Christianis Principibus. Habet adhuc in medio ferè, loco scil. editiore, urbem eiusdem nominis uetustissimam, præsulatu clarant. Habitat in mediterraneis locis, pagis ut plurimum, nullo mœnium ambitu obseptis: quorum incolæ licet Christiani sint, Saracenicò sermone (qui aut nihil, aut quâ minimum, à Punico ueteri differt) promiscuè utuntur. Nam hodie, & Hannonis Pœni apud Plautum, & Auicennæ, uerba Punica intelligunt. Melita D. Paulo, olim tempestate eò pertracto, sacra est. Quòd enim is in hanc, & non Epeiro uicinam, Meliten uenerit: cum alia, tum hoc, argumento est: quòd hos Melitenses, Apostolus Barbaros uocati Epeiri autem Melita, Græca est. Cathedrale etiam templum, in hac Sicula Melite, non in altera, Paulo sacrum est. Ad hæc, pro mœnibus urbis specus est, eidem sacer: quòd eum ibi trimestre, ducta à Maioribus per manus fama, habitasse Melitenses prædicant. Vbi non insulani modò, sed aduenæ quoq; lapillos cædunt: ad scorpionum & anguillæ exitiale uirus, ab humanis corporib. profligandū. Quin & in hac ins. scorpiones, qui alibi perniciosi sunt, inasuescunt, lædèdiqu; naturam penitus deponunt: Pauli (ut creditur) munere nihil hic à uisera passi. Vnde & Christiani, quicunq; Pauli sacris (quæ 8. calend. Febr. celebrantur) quauis orbis terrarum putè nati sunt, neq; horrent angues: & ab alijs uim grassantis ueneni, omnemq; inflati corporis tumorem, solo spūto, quasi à natura edocti, protinus absument. In hanc ins. Ioannitæ equites (Rhodum 8. calend. Ianuar. nempe die natali Christi, 1523. Turcis tradere coacti) impari sorte penates transportarunt. Eis etiam Gaulos ins. subest: cuius & ipsius incolæ, Christiani sunt, sed Saracenicè loquuntur. A Melite 5. M. P. tantum distat, ad Occidentem sita. Serpentes nec ibi nascuntur, nec inuedi uiuunt. Cosyra 70. P. M. à Melite abest, & sterilis est.

Maltæ de-
scriptio.

Templa
eius.

Possessores
Incolæ.
Lingua eorum.
Melite, S.
Paulo sacra

Contra ser-
pentes &
scorpiones

Hodie, ibi
Ioannitæ.
Gaulus ins
Cosyra.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ἀρχιεπισκόπω, κυρίω Γαβριήλω.
Εὐπράξιμον χριστῶ.

EIDEM PHILADELPHIÆ X.
Archiepiscopo, Domino Gabrielo,
in Christo Salutem.

περὶ ὧν πῆ-
ρσοι γέγρα-
φα.
τῆ ἀρχιεπι-
σκοπικῆ ἀπο-
στολῆς. Ἐν κη-
τη διὰ Διό-
σκωρον ἐπι-
σκοπῆς ἀλεξάνδρου.
Ἐν ὁμοίᾳ. Ἐν
καὶ ὑπερῶν
ἐγγων, ὅτι
τὴν ἐαυτοῦ
μητέρα με-
ταφύραμ εἰς
βενετίας ἐ-
βυλήθη.
Ἐξ ὑπαρχῆς
παράκλη-
σις.

Πρὸς εὐχὰς ὁμοιωτῶν ἐπέσειλα τῆ ὁσιότητί σου, πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ὁμοιωτῶν τε πατριαρχικῆς ἐξουχίας, καὶ τῶν κρητικῶν μαργαρίτων: δέομαι ὅτι τυχῆν τινῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν φιλολογίαν τι σεμνῶν ἐλλωικῶν πραγμάτων, φερόντων. Πρὸς αὐτὴν δὲ ὁμοιωτῶν θεῖσιν ἢ σα ὁσιότητις δοτοκρίνειωται; ἀπὸ τῶν ἀναγκάσιον τῆς τῆνικαῦτα δοτοκρίνειας; λύσωλω μοι ἐπιπέσει: καὶ ὁμοίως ἢ γλυκεῖα τῶ κυρίω ἰωάννη τῶ ἱατρῶ ὁπισολῆ παρεμυθήσεται: δηλώσει, ὡς σὺ εἰς μακρὰν ἐπανελεύσει ἢ ὁσιότητις σου, καὶ μοι δοτοκρίνησεται. τῆ τοῦ ἡμῶν ἕως ἔσται νεγκῶν, αἰς ἐδ' ὑνῆθλω: κατ' ἐκείνου τῶ θεῶ ἐδ' ἐθήσεν, πῶ ὁσιότητις σου καλῶς ἐπαθήσεν. ὁμοιωτῶν περὶ ἧς ἡ γενεῶς ἐλπίσων: πάλιν παρακαλῶ, μεθ' ἧς δ' ὡάμα αἰδ' ἔσται, ἐμὲ τυχῆν, ὡν δέομαι, καὶ τότε ἔγραψα, ὡς τῆς ὁσιότητός σου.

Annus est, quando ad Dignitatem tuam, reuerende Philadelphia Archiepiscopo, Patriarchicæ, Legate, & ad Margunium Cretensem, scripsi: consequi quædam auens, quæ ad liberalem rerum Græcarum eruditionem cognitionemq; spectarent.

Ad ea quando Dignitas tua non potuit respondere: propterea quòd peregrè abire necesse haberet: dolore equidem affectus fui: quem tamen dulcis Epistola Ioannis Medici leniit significans, non ita multo post rediturum te, mihiq; responsurum. Moram igitur illam, utcumque potui, toleravi: quotidie Deum orans, ut Dignitas tua incolumem reduceret. Quod cum iam factum sperem: de nouo rogo, quæ possum reuerentia: me compotè eorum, quæ peto, & de quibus tunc scripsi, facias.

Argumen-
tum ante-
hac missæ
Epistolæ.

Archiepi-
scopi absen-
tia. In Cre-
ta ins. pro-
pter suas i-
bi duas so-
rores, ut ar-
bitror. Et si
posterius
intellexi, e-
um uoluisse
matrem
suam Vene-
tias trans-
ferre.
Petitio re-
nouata.

σx. Τι ὁ καλὸς Μαρζίνι; ἀρα ἐκομίσατο τὸ παρ' ἐμῶν γράμμα; τίως εἰς γνώσιν ἤλθον μοι, καί περ αὐτοῖς ἀγνώστων ὄντι, ὃ ἐν ἀλεξανδρεία κύρι... Μελέτι; καὶ κύρι; Ιωάννης Μορζίν; ἐν κρήτη διάγων, ἰσχυρῶν τ' νῦν ἐλλάδ' ὡς τ' ἴσῃς ὁσιότη; εὐχεσθῆ δ' ἐχεσθῆ; πρῶτον ἀκίνδυνον, καὶ μυστικῶν ἔδεν; ἀλλ', ὅπερ ἐν προφανῆ πᾶσι, οἶδ' ἐγὼ ὁ κύριος, ὡς ἐλκεσθῆ ψυχῇ τοῖς ἐλασι ὁμιλῶ; καὶ Φιλῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἐλλαικῶν ἐν τῇ σχολῇ ἡμῶν κατὰ χριστὸν Φυτῶν. Αναμνήσθαι δ' ἂν ἀποκρυσσῆ πρὸς τὴν ὁσιότησ; τὴν καλῆς ἐπιθυμίας μὲ πηρωτικῶν. Αἰσάξεται σ; τῶν ὁσιότητων ὁ κύρι; Γεράχι; Ὁ θεός, μὲ τὴν ὁσιότησ; σ; πάντοτε. Ἐν τυβίγγῃ, τῆς κῆ. ἰανουαριῶ. τῆς α φ β ἔτας. Ἐδῆλωσθαι τῶν προδεδηλωμένων κυρίῳ ἰωάννῃ ὁδῶν; πῶς αὐτῶν εἰς ἐμὲ γράμματι πέμψαισι.

ἡμε περὶ τὸ ἐλλαικὸν σκεδῶν.

Ὁ τῆ ὁσιότητῆ σ; πρὸς θυμῶν, Μαρτίνῶν ὁ Κράσι.

ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ, ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ, ΚΥΡΙΩ ΜΕΛΕΤΙΩ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΩ, Τῶ ΚΡΗΣΤῆ, ΔΟΘΕΙΝ.

Εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἢ μισύρον.

Ἐν χριστῶ, τῶ μόνῳ ἡμῶν σωτῆρι, χαίρειν.

ἀφορμὴ τῶν γράφων.

Τῆς τῆς ἔγγισται νοεμβρίου, δεῦρο βίτυχῶς ἐπανῆλθεν ἐξ αἰατολῶν, ὁ Φιλτατὸς μὲ κύρι; Σολομῶν ὁ σιωπικὸς, Γερμανιστὶ σκεικῆρος; ἔτῶν νόσῳ λίαν ἐχάρην ἐγὼ γὰρ; καὶ μάλιστα, ὅτε πρὸς σ; καὶ τῶν ἀρετῶν σ; (ὡς καὶ πρὸς τῶν ἐν κρήτῃ μορζίνῶν) ἐμοὶ λέξας ἔτυχε. Τότε δ' ἐγὼ ἔτῳ γλυκέ; ἡμέρῃ τῶν ψυχῶν ἐπώλησθαι; ὡς νῦν τῶν γράφων, καὶ πρὸς τῶν λογιότησ; σ; καὶ πρὸς ἰωάννῃ τῶν μορζίνων, κατετόλμησα. Εἰ γὰρ καὶ ἀγνώστος ὑμῶν τυγχάνω ὡν, ὡς καὶ ἄλλοις πλείστοις, διὰ τὸ μικρὸν μὲ; ὁμῶς φιλέλλει ἐμὲ, εἴπερ τις ἄλλ; καὶ διὰ τῆς, καὶ εἰς τῶν κωνσταντῆν, πρὸς τῶν ἀμφὶ τῶν παναγιώτατον Ἰπρίσθην ἐπὶ τῶν. Ἰαθὶ τῶν, ὡς μερόλως τῶν σ; φίλιαν πρὸς ὡ; ὡς ἀνδρὸς ἀρίστου, καὶ κάλλιστου πεπαιδευμένου, καὶ φιλογερανῶν; ὡς περ, ἐξ ὧν τῶν σιωπικῶν ἐποίησας τε καὶ ἐγραψας, ἰκανῶς ἐγνώμ. Δέομαι τῶν σ; σφόδρα, ἀντιπρὸς ἐλλειν τε ἐμοί; καὶ, εἰ πῶς ἄξιον τῶν ἐν αἰγύπτῳ καὶ ἀσίᾳ; ὡς νῦν ἔχουσι, γνα-

φιλίας ἐπιθυμία.

ἀπόστα.

facias. Quid bonus agit Marguinius? Accipit ne meam Epistolam? Interea mihi ignoto, non facti sunt duo docti boniq; viri: unus Alexandria vivens, Meletius: alter vero in Creta inf. Ioannes Morzinus. Historiā hodierna Græciæ, quæso ad me Dign. T. mittat: in qua nihil peto cum periculo coniunctū: nihil, quod sit arcanū: sed ea tantū, quæ vulgò nota sunt. Novit Dominus, me sincero animo cum Græcis agere: quippe qui & eos diligam: & Græca pro virili mea parte, ad honorē Christi in hac Schola doceam. Quocirca Responsum à Dignit. T. expedito: quod animo meo satisfaciat. Salutem adscribi iussit Digni. T. noster Gerlachius. Vale, reverēde Domine. Tybingæ 28. Ianu. 1582. Modum Ioanni, quem dixi, quo possitis ad me literas dirigere.

Meum erga Græcōstudium.

Dignitat. T. Studiosiss.

Martinus Crusius.

D. MELETIO CRETENSI, ALEXANDRIÆ ÆGYPTI PROTOSYNGELO, Hieromonacho doctissimo.

Alexandriam, siue Cairum.

Salutem per unicum Salvatorem Christum.

Ad X. diē proximi Nouembris, feliciter ad nos ex Oriente redijt amicus meus Solomon Sueiccerus: cuius conspectu mirificè letatus sum præsertim, quando de te, viri tibusq; tuis (ut & Morzinorum, qui in inf. Creta sunt) mihi narrauit. Eo quidem tempore, ita dulce desiderium peruasit animum meum: ut nunc & ad Dignitat. tuam, & ad Ioan. Morzinū, literas mittere ausus sim. Et si enim, ut alijs plurimis, ita & vobis, notus nota sum: idq; propter nominis mei paruitatem: attamen chari mihi sunt Græci, si cuiquā alijs. Quæ causa est, ut Constantinopolin etiam, et quidem in Patriarcheum, scribere soleam. Scias igitur velim, me amicitia tue cupiditate flagrare: ut viri optimi, eruditioneq; præstantis, & Germanorum studiosi: quæadmodū ex tuis erga Sueiccerū et factis & scriptis, abundè cognoui. Maiorem itaq; in modum à te peto Responsum: & si quid in Aegypto & Asia, sicut hodie se habent, scitu

Occasio scribendi.

Amicitie appetitio.